

ரசியப் புரட்சி முடிந்து 95-ஆம் ஆண்டு தொடங்குகிறது. பொதுவுடமைக் கட்சிகள் மட்டும் வரலாற்றின் இவ்வொளியை ஏந்திச் செல்கின்றன. மலேநிலை வல்லரசுகளின் கிடுக்கிப் பிடியில் மாட்டிக் கொண்டுள்ள உலகில் சோசலிச நாடு என்று எதுவும் இல்லை. மனித குலத்தின் இருளகற்ற சிவப்புச் சூரியன் தோன்றுவானா? சூரண்டலற்ற பொதுவுடமை சமீகம் என்பது கனவா?

மக்கள் நம் பக்கம் வருவார்களா? தலைக் ழாக நின்று பார்த்தாலும் மக்களை திருத்த முடியவில்லையே? காரக்கியிடம் கேட்டோம்.

ரசியப் புரட்சியின் பின் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்காக இலக்கியத்தின் துணை கொண்டு போராடியவர், தோழமையுடன் சொன்னார்.

காரக்கி

என் வாலிபப் பருவத்தில் வாழ்க்கையைப் பற்றி என்றைக்கும் குறைபாட்டுக் கொண்டதாக எனக்கு நினைவில்லை; என்னசைச் சீழ்ந்து வாழ்ந்த மக்களுக்கோ குறைபாட்டுக் கொள்வதில்லை ஒரு பிரியம் இருந்தது. ஆனால் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்துகொள்வதில் விருப்பமில்லாமலிருப்பதை அவர்கள் மறைப்பதற்காகத்தான், வஞ்சகமாக இப்பிச்சுச் செய்கிறார்கள் என்று உணர்ந்து கொண்டதும், அவர்களைக் காப்பியடிப்பதைத் தவிர்க்க நான் முயன்றேன்.

அதிகமாகக் குறைபாட்டுக் கொள்கிறவர்கள் தான் எதையும் எதிர்த்து சமாளிக்கத் திறன்றிருக்கிறார்கள் என்றும், பொதுவாகவே மற்றவர்களின் மலே எல்லாவற்றையும் பாட்டுவிட்டு தாம் சுகமாக இருக்கப் பார்க்கிறவர்கள் என்றும் வகை சீக்கிரத்திலேயே கண்டு கொண்டேன்.

எனக்குப் புரியாத விஷயங்கள் நிறைய இருந்தன என்றாலும், இந்த மாதிரி மனிதர்களுக்கு "சகஜமான" வாழ்க்கையை முழுக விட்டுத் தொலைப்பதற்கு முடியவில்லை என்று பட்டது. குட்டிப் பூர்ஷுவா என்ற நாடகத்தில் வருகிற குடிகாரப் பாடகன் சொல்கிற மாதிரி, இவர்கள் "அறையிலிருக்கிற மஜை நூற் காலிகளை மாற்றி மாற்றி வதைத்து ஒழுங்கு செய்வது" தவிர வேறொன்றும் செய்யத் திறனில்லாதவர்களே.

வாழ்க்கையில் அழகோ பொருளோ எதுவும் இரூக்கவில்லை. சில்லிட்டப்போன ஓட்டிக் கொள்கிற அர்த்தமின் மனதான் இரூந்தது. இந்த நிலை எல்லோருக்கும் பழக்கமாகி விட்டிருந்ததால் யாரும் அதன் வறுமையை துயரச் சாயலை, ஆழமின்மையைக் கவனிக்கவில்லை.

என்னைச் சுற்றி எங்கு பார்த்தாலும் கருமித்தனமான சின்னப் புத்திபடத்தை மக்கள் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களின் பரோசை, பகைமை, கெட்ட எண்ணம், சண்டை சச்சரவுகள், வழக்காடல்கள் எல்லாம் எதிலிருந்து கிளம்பின தெரியுமா?

தனது கதோழிக் குஞ்சின் காலனை அண்டவை வீட்டுக் காரரின் பிள்ளை ஓடித்து விட்டான், அல்லது சன்னல் கண்ணாடியை உடைத்து விட்டான், அல்லது ஒரு இனிப்புப் பண்டம் கெட்டுப்போய் விட்டது, முட்டைக் கோஸ் - சூப் அவசியத்துக்கு மலோக வந்துவிட்டது, அல்லது பால் கெட்டுவிட்டது என்ற காரணங்களுக்காக, ஒரு தாத்தல் சர்க்கரைக் கோ ஒரு கஜம் துணிக் கோ கடகை காரன் கடுதலாக ஒரு தம்பிபி வாங்கி விட்டானே என்பதற்காக, அவர்கள் மணிக் கணக்காக உட்கார்ந்து வருந்த முடியும்.

அண்டை வீட்டுக் கரனுக்கு ஏதாவது ஒரு சிறு துன்பம் ஏற்பட்டாலும் அவர்களுக்கு நிஜமான மகிழ்ச்சி பிறந்துவிடும்; அனுதாபப்படுவதாகப் பாசாங்கு பண்ணி அதை மறபை பார்கள். பிலிஸ்டனை (அற்பவாதம்) கனவுகணும் பரலோகத்தில் நான் நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டேன்; அதுதான் மக்களிடையே அற்பத்தனமான காசாசன பிடித்த பகமையை உண்டாக்கி வந்தது.

சட்டிப்பான்கைகள், கஹி, வாத் துக்கள், முட்டகைக்கோஸ், காய்கறிகள், தோசை, அப்பங்கள், மாதாகோவில் விஜயங்கள், ஜனன மரணச் சடங்குகள், மஃகப்பிபிககத் தீனி, பன்றித் தனமான நடத்தை- இதுதான் நான் வளர்ந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் வாழ்க்கையின் உள்ளடக்கம்.

அந்த அரூவரூக் கத்தக வாழ்க்கை எனக்கு சமயங்களில் மறந்து போகிற அளவூக்கு மயக்கத்தை உண்டாக்கிவிடும்.

ஆம் , தோழர்களே! வாழ்க்கையின் பண்பற்ற தன்மையும் கொடும்மையும் விளைவிக்கிற பீதியை நான் வகைவாக அனுபவித்திருக்கிறேன் . ஒரு சமயம் தற்கொலை



உதாரணம், பாரடே என்கிற மகத்தான பொருளியல் விஞ்ஞானியும் புனைவாளர் ஆகிய எபிஸனும். நில் நிற்கும் யந்திரத்தலைப் புனைந்த ஆர்க்கரைட் ஒரு முடிதிருத்தும் தொழிலாளி; கலசை சித்திர வலைபாடாளன் மண்பாண்டத் தொழிலைச் சிருஷ்டித்த தலசிறந்த நபர்களில் பெர்னார்ட் பாலிஸ்ஸி என்பவரும் ஒருவர். அவர் ஒரு கொல்லன்; உலகநிறந்த தலசிறந்த நாடகாசிரியராகிய ஷேக்ஸ்பியர் ஒரு சாதாரண நடிகர்; மோலியரேயும் அப்படியேதான்.

மக்கள் எப்படித் தமது ஆற்றல்களை வளர்த்துக் கொள்ள முடிந்தது என்பதற்கு இம்மாதிரி நிறுதுக்கணக்கான உதாரணங்களைத் தரக்கூடும்.

உங்களிடத்திலும் உங்கள் பலத்திலும் நம்பிக்கை கொள்ளும் உணர்வை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்; இடையிறுகளைச் சமாளிப்பதன் வழியேதான், சித்தத்தை எஃகப்போல ஆக்கிக் கொள்வதின் வழியேதான் அந்த நம்பிக்கையைப் பெறமுடியும்.

பழமையின் சின்னத்தனமான இழிந்த பாரம்பரியத்தை உங்களிடமிருந்தும் உங்கள் சமூகிலிருந்தும் அழித்துவிட நீங்கள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்; இல்லாவிட்டால், பிறகு நீங்கள் எப்படி பழைய உலகத்தைத் துறப்பதற்கு (இந்தச் சொற்கள் தொழிலாளர் விடுதலைக் தம் என்று 1875 – லிருந்து இருந்து வரும் ஒரு ருஷ்யப் புரட்சிப் பாடலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை) சக்தி பெற முடியும்? அந்தப் பாடல் போதிக்கிறபடி நடப்பதற்கு உங்களுக்கு வலிமையும் விருப்பமும் இல்லாவிட்டால் அதை உங்களால் பாட முடியாது.

தன்னதைத் தானே வனென்றுகொள்வது கூட ஒருவனுக்கு எவ்வளவோ வலுவூட்டிவிடுகிறது. உடற்பயிற்சி ஒருவனுக்கு அதிக ஆரோக்கியமும் தமையும் தருகிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியும். அதே மாதிரியான பயிற்சியை மனத்திற்கும் சித்தத்திற்கும் தர வேண்டும்.

(‘நான் எவ்வாறு எழுதக் கற்றுக்கொண்டனே’- மாக்ஸிம் கார்க்கியின் நூலிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டது)

ஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ.....!

Written by தமிழ்ரங்கம்

Wednesday, 15 August 2012 15:28 -

---

- புதிய கலாச்சாரம், ஜனவரி – 1997